

Kateřina Platilové, *innost vdeck a univerzitní sekce (le Ple scientifique et universitaire) Francouzského institutu v Praze*, eske Budějovice 2013, 43 s. (bakalarsk práce stavu romanistiky FF JU).

Posudek oponenta bakalarsk práce

Kateřina Platilové si ve své bakalarsk práci kladla za cíl přibližit aktivity vdeck a univerzitní sekce Francouzského institutu v Praze, jež je podle sdelen autorky jedinou institucí působící v eske republice, kter se zabývá propagací francouzsk vdy a kultury v oblasti středoškolského a vysokoškolského vzdělání. Alespoň tak si lze vysvětlit poněkud nepril jasn tvrzen objevující se v úvodu práce (s. 7). Přestože se francouzsk kultuře nijak výrazněji nevěnuji, domnívám se, že se jedná o velmi nepresn tvrzen podceňující samostatnou činnost jednotlivých eskch univerzit, esko-francouzských gymnázií, francouzského vyslanectví v Praze a Francouzského stavu pro výzkum ve společenských vědách (CEFRES).

innost vdeck sekce Francouzského institutu představila Kateřina Platilové na pozadí programu vdeck spoluprce PHC Barrande a prostřednictví cen udělovaným zacnujcm eskm vdcm. Otázkou zůstává, pro ve své stati blíže nepojednala rovněž o programu Vdeck a technologick pokrok, o němž na jiném mst hovoří jako o jedné ze tří stěžejních aktivit vdeck sekce Francouzského institutu (s. 13). Hlavním posláním univerzitní sekce Francouzského institutu je podle autorky podpora frankofonních univerzitnch oborů a společných francouzsko-eskch magisterských programů. O tom, jak tato podpora vypadá, se však v její stati nic konkrétního nedočteme. Podobn nedostatky se objevují i v dalších astech práce. V kapitole trochu mnohoslibn nazvan Dopad aktivit sekce na eskou veřejnost autorka hned na vod prohlašuje, že tento vliv „ je evidentn“, a to jak „směrem k neodborn veřejnosti, tak i směrem k veřejnosti odborn“ (s. 31). daje, nakolik činnost institutu vstoupila do povedom širší esk veřejnosti se však z textu nedozvíme. Autorka se v této kapitole drží pouze a jen akademického prostředí. V závěru práce pak Kateřina Platilové zdůrazňuje, že „statistiky a sla studentů, kter se kadoron účastní sekci nabízených programů či statistiky mladých vdc, kter se pro změnu zdokonalují prací na odborných projektech“ jsou „pomern vysok“ (s. 36) v samotnm textu však dn konkretn data neuvádí.

Velkm problémem bakalarsk práce Kateřiny Platilové je odkazování či spíše neodkazovn na zdroje informací. Přestože její bakalarsk práce rozhodn nen rozshl, tyr odkazy na

zdroje na 37 stránkách textu se mi jeví jako opravdu málo. Ještě problematičtější je výběr zdrojů. Vedle knihy *Francouzský institut v Praze: mezi vzděláním a propagandou* (J. Hnilica, Praha 2009) a dvou interních publikací Francouzského institutu čerpá autorka své poznatky výhradně z internetu a především z rozhovorů a mailové korespondence s pracovníky Francouzského institutu a Francouzské ambasády v Praze. Nezpochybňuji nijak využití takových zdrojů. Tzv. metoda orální historie *Oral history* má však pravidla, která je nutno dodržovat. Aby mohl být rozhovor uznán coby relevantní zdroj informace, musí být nahrán, transkribován a autorizován zpovídanou osobou. Podrobné informace o této metodě a možnostech jejího využití lze nalézt na adrese Centra orální historie ústavu pro soudobé dějiny AV ČR (<http://www.coh.usd.cas.cz/cs/o-nas>)

K jazykové stránce bakalářské práce Kateřiny Platilové nemám větších připomínek.

Závěrem: Přestože své připomínky k bakalářské práci Kateřiny Platilové považuji za zásadní, rozhodl jsem se ji ještě doporučit k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm **dobře**.

České Budějovice 28. 5. 2013

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.